

Karver, Insekter og andet Smaaaktyb, som ellers vilde anrette frygtelig Udelæggelse. Jeg kjen-
 der af egen Erfaring, hvilke Udelæggelser der
 kan anrettes af Karver, Orme og Insekter
 omkring i Mark og Skov, og jeg har i frisk
 Minde fra sidste Aar, hvorledes ikke alene min
 Græsmark blev ødelagt, men ogsaa min Vinter-
 sæd, som jeg havde saaet temmelig tidlig, saa
 jeg maatte omsaa en Del af den ved Novem-
 bertid. Af denne Grund har jeg altid saa-
 meget som muligt holdt paa Fredning af vore
 vilde Dyr og Fugle, og jeg indser, at saa-
 længe Paataalen er privat, vil ingen Mand,
 hvor der findes Selveiendom, give sig af med
 at søge Sagtovertrædere, da dette vil være
 et altfor besværligt Arbejde. Stjøndt jeg kun
 har en mindre Eiendom, vil det ikke være
 vanskeligt for mig, naar Sagtiden er begyndt,
 at anholde 20 Skytter der, idet Enhver da
 gaar med Sagtgever, og i Almindelighed fin-
 des der ligesaa mange Sagtgeverer i et Bonde-
 hus, som der er Mandspersoner over 16 Aar
 deri. Ganske anderledes forholder det sig
 overfor Fæstegodset, det skal jeg villig ind-
 rømme, men paa Selveiendomsgodserne tror
 jeg ikke, at Sagtlovgivningsbestemmelserne ville
 blive overholdte uden offentlig Paataale. Men
 jeg bøier mig som sagt for Thingets Afstem-
 ning ved den foregaaende Behandling, og kan
 jeg ikke faa det Bedste, finder jeg mig i at
 tage det Næstbedste. Nu, jeg har Ordet, kan
 jeg ikke undlade at knytte nogle Bemærk-
 ninger til enkelte af de stillede Forslag. Jeg
 skulde ikke være gaaet ind derpaa, naar jeg
 ikke havde hørt disse mange Udtalelser af det
 ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds
 (Råben); det er navnlig med Hensyn til For-
 slaget under Nr. 17, som han har været med
 til at stille, at jeg ikke kan forstaa, hvorledes
 et meget erfarent Medlem, der kjenner Råvens
 Forhold og Natur saa nøje, kan stille et saa-
 dant Forslag. Vel sagde han, at Råven ikke
 skadede andre Steder end i selve Høns-
 huset, men dette er en komplet Misfor-
 staaelse; saavidt jeg kan se, kjenner det
 ærede Medlem ikke Råven. Jeg har
 en anden praktisk Erfaring; jeg veed, at der
 var en Gaardmand — det er rigtigt nok om-
 trent 20 Aar siden, men jeg tror dog, at vi

have omtrent den samme Slags Råve nu —
 som mistede ikke mindre end 9 Lam udenfor
 sin Gaard. Nu vil det ærede Medlem vel
 sige, at det er Hunde, der have bidt Lam-
 mene, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa,
 at jeg var Dienvidne, da Råven bed det 9de
 Lam. Jeg kjenner Tingene bedre; jeg vilde
 ikke have draget Noget frem, som jeg blot
 havde hørt fortælle, men dette er Noget, jeg
 selv har set. Om Råven var syg eller fej-
 lede Noget, veed jeg ikke, thi man gjør jo ikke
 saamegen Stads af saadan en Tyr; man
 graver blot et lille Gul i Jorden og putter
 den ned deri uden nogen videre Ceremoni el-
 ler Dmtale. Jeg skulde gjerne have ønsket,
 at jeg kunde have undersøgt Råvens Forhold
 lidt nøiere, men det fik jeg ikke Gvunder til.
 Men det turde maaske være ligesaa farligt
 med Jlderen, især hvis Forslaget under Nr.
 19 skulde blive vedtaget; det vil næsten høje
 til Urimelighederne at vedtage disse to For-
 slag i Forening, thi man har da ikke engang
 Lov til at dræbe Jlderen i sin Gaard. Jeg
 skulde tage meget fejl, hvis dette skulde være
 tilladt, dersom Forslaget under Nr. 19 bliver
 vedtaget. I 1863 havde jeg en saadan ubu-
 den Gæst, der gjorde Raal paa min Høns-
 gaard paa 3 Høns nær. Det vilde dog være
 urimeligt, hvis man ikke havde Lov til at
 fange en saadan Tyr. Jeg vil derfor paa
 det Barmeste anbefale at forkaaste disse For-
 slag, især de to under Nr. 17 og 19; disse
 Forskrifter ville dog aldrig blive overholdte,
 og hvorfor skulle vi vedtage Bestemmelser, der
 ikke kunne overholdes? Dernæst gjorde det
 ærede Medlem sig skyldig i en Misforstaaelse;
 han siger, at vi ville indføre noget Nyt med
 Hensyn til Råven, men det ville vi paa in-
 gen Maade, vi frede mere om Råven end no-
 genstunde. Det ærede Medlem maa lægge
 Mærke til, at det er forbudt at fælde Råven
 i Marken, og hvem i al Verden bryder sig
 vel ogsaa om den. Hans Pels duer ikke No-
 get, og hans Kjød er ikke noget Raffert.
 Jeg tror derfor ikke, at Nogen vil besætte sig
 med den, medmindre den gjør Skade. Det
 forekommer mig derfor, at det ærede Medlem
 kunde have fundet sig tilfreds med Udvalgets
 Endstilling. — Der er ligeledes stillet et Ven-